

чето отъ извѣстный на старитѣ свѣтъ, и направили голѣмъ Имперіѣ, която съ сичкѣтъ си цѣлость съществувала около 400 години. Въ V вѣкъ послѣ Р. Х. обладали ѣ варваритѣ. Готитѣ и Лонгобардитѣ зели Сѣвернѣ Италиѣ. Послѣднитѣ основали въ неѣ Кралевство, което съществувало до времето на Великій Карла, който като го обладалъ у Деиздеріѣ, присоединилъ часть отъ него на своята си Имперія, а останалото далъ на Папитѣ, и съ това отдѣлилъ тѣхнѣтъ свѣтскѣ власть.

При наслѣдницѣтъ на Великій Карла станали въ Италиѣ много Государства, които около XI столѣтіе познали надъ себя си врѣховна власть на Нѣмецкій Императоръ. Венеція въ 809 лѣто направила республикѣ и послѣ станала силна морска дѣржава.

Южнитѣ провинці, които зависили отъ Источнѣ Имперіѣ, както Сицилія и Мальта, обладали ги Аравитянетѣ.

Въ XII вѣкъ Норманитѣ основали Кралевство двѣтъ Сициліи, което преминовало подъ власть на Государѣ отъ различни династіи, и много время зависѣло отъ Испаниѣ. Савойскитѣ Герцоги зели Піемонтѣ; а Сардиниѣ обладали тѣмъ въ 1718 лѣто. Генуа станала не-